

Örökös menyasszony

PRÓZA - LXIII. évfolyam, 47. szám, 2019. november 22.

Maris, örökös menyasszony, könyököl a gangon harminc éve már, bámulja a tovabotladozó patak fölött a hidat, ahol eltávozott a vőlegény, akkor még nem lehetett tudni, hogy örökre. Kitérték az esküvő időpontját, jöttek is a vendégek, volt étel, ital. Egy másfél mázsás hízó áldozta életét a népes vendégsereg kedvéért. Több tucat tyúk végezte a főzőasszonyok üstjében, a szózotekenő tele volt fasírttal, rántott hússal ki lehetett volna tapétázni a házat. Folyt a bor meg a pálinka, mint a ház előtt a patak. Elszaladt az idő, egyik-másik vendég már túl volt az első hányáson, de a vőlegény nem mutatkozott. Maris sokadszor próbálta fel a menyasszonyi ruhát, olyan ideges volt, hogy hasmenése lett. Bezárkózott a tisztaszobába, onnét bámult ki az útra. Idő után a vőlegény rokonsága szép lassan elszivárgott. Megsejtették, hogy itt botrány készülődik. Szégyenükben elsunnyogtak köszönés nélkül. Egyetlen részeg férfi maradt mutatóba.